

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—	
četrt leta 6—	četrt leta 5-50	
na mesec 2—	na mesec 1-90	

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Iskajo vsak dan svojo izveščino nedeljo in praznike.
Inserat velja: petstopenjska peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravništvo naj se pošilja naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.
Posamezna številka velja 10 vinarjev.
Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto K 25—	za Nemčijo:	celo leto K 28—
pol leta 13—		pol leta 13—	
četrt leta 6-50		četrt leta 6-50	
na mesec 2-30		na mesec 2-30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka.
Upravništvo: Knafljeva ulica št. 5 spodaj, dvorišče levo, telefon št. 85.

Državni zbor.

Dr. Ravnihar o sodnih razmerah na Slovenskem. — Kartelna debata. — Posledice ogrske krize. — Parlamentarni kabinet? — Stürgkhov odgovor.

Dunaj, 7. marca.

Dr. Ravnihar je danes govoril o slovenskih sodnih razmerah. Skoro dve uri je razpravljal o krivicah, ki jih pod zaščito justičnega ministrstva in pa tudi po intencijah dr. Hohenburgerja izvršujejo vladni organi, visoka sodnopravna mesta na slovenskem narodu. Kakor dekla je v sodnih dvoranah naš jezik, za postavljen in zaničevan, kakor parija je naš človek, ki se je posvetil sodni službi, pravno varstvo našega ljudstva je ogroženo, ker si dostikrat pravica obveže svoje oči s prozornim pajčolanom, tkanim iz narodnih predsodkov ljudstvu tujega, da, sovravnega sodnika. Boj zoper germanizacijo naših sodišč ni prazna nacionalistična gonja, tudi ni posledica onega idealnega narodnjaštva, ki se čuti razžaljeno, ker se je ljubljene materinščini zgodila kakšna krivica in zapostavljenost, temveč je pravi narodni boj, ki ščiti tako idealne, kakor tudi materialne interese ljudstva kot takega, narodne celote. Proti privilegijam nemščine in za veljavo slovenskega jezika se glasi formula, bistvo pa je za objektivnost pravosodja, za pravice slovenskega, pravne zaščite iščočega občinstva, za boljše bodočnost onih sinov slovenskega naroda, ki posvečuje svoje moči, duševne in telesne državnemu meču pravice.

Pravosodno vprašanje je v danih avstrijskih razmerah eno izmed najvažnejših in najaktualnejših. Vse stranke smatrajo za svojo najglavnejšo dolžnost posvečati baš temu polju svojo pozornost in biti vedno na straži za pravice — ali resnične ali dozdnevne — svojega jezika pri sodiščih. Vidimo da tvori na Češkem baš vprašanje sodnega jezika in sodnikov najnevarnejšo sporno točko med obema narodoma, Nemci in Čehi gredo brezobzirno v boj za svoje sodnike in vsaka stranka se z naravnost velikansko vnamo postavlja za svojo stvar, za svoje osebe.

Pri nas ni tako. Klerikalcem se zdijo njihovi strankarski interesi večji kakor narodni, Šusteršičev klub se ni nikdar postavil za pravice slovenskega jezika pri naših sod-

nijah, in če so tudi posamezni klerikalni poslanci z obmejnih okrajev tu pa tam se ostro lotili germanizacijskega sistema, vemo nasprotno o oficialnih intrigah klerikalnega kluba proti slovenskim sodnikom, čitali smo v glavnem klerikalnem organu porogljivo besedo, da naj si naši sodniki sami napravijo red in si izvojujejo svoje pravice, in pred malo dnevi smo slišali v kranjskem deželnem zboru najzlostnejše napade političnih desperatov na slovenske moze, ki v težkih okoliščinah vrše svojo proketo dolžnost; politična strast je ustvarila v naši javnosti klerikalni princip: raješ nemškega sodnika, in makar je žid, protestant, vsenemec (in kar je še drugih za pobožne ljudi strašnih imen) kakor pa slovenskega, ki ni pristaš klerikalne stranke.

V taki atmosferi se morejo skoraj nemoteno razvijati razmere, ki so številne poslušalce našega ljubljanskega poslance tako razočarale in ogorčile. Dr. Ravnihar je raztrgal zagrinjalo, s katerim je vlada vedno tako skrbno zkrivala črne kote svoje germanizacijske politike na jugu, razkril je bedo slovenskega naroda, ki je tako velika baš tam, kjer bi imelo sijati solnce pravice, pokazal je nebroj skelečih ran, ki mučijo naše narodno telo, ki pa so zaeno do kaz, kako nezdrav je tam na jugu državni organizem. Ogromno gradivo, ki ga je v sistematični sestavi predložil dr. Ravnihar avstrijskemu parlamentu je napravilo globoki vtisk. V takih zadevah ne prepričajo toliko besede, kakor dejstva. In zdelo se je, da zajemlje dr. Ravnihar iz neizčrpljivega zaklada, ena justična neverjetnost za drugo, ena narodna grozovitost za drugo . . .

Čitateljem podajemo za danes kratek izvleček, ob priliki bo treba izročiti najširši javnosti celi govor, ki je radi svoje stvarne vsebine naravnost dokumentarčne vrednosti. Dr. Ravnihar je žel ob sklepu svojih izjavjanj obilo pohvale in mnogi poslanci vseh slovanskih strank so mu čestitajo izrekli svoje priznanje, v katerem se zrealizirajo tudi tople simpatije za slovenske narodne težnje.

Nekateri nemški poslanci, med njimi seveda Wastian so poskušali govornika motiti, toda na njihove medkliske so dobili od slovenske in češke strani pošteno odgovore.

V današnji seji bi imela končati kartelna debata. Z ozirom na nejasni

položaj pa hoče predsedništvo razpravo podaljšati, tako da bi se glasovanje vršilo šele v torek. V današnji seji je spregovoril tudi minister za javna dela Trnka, ki se je bavil z draginjo premoga ter priznaval, da je ta v mnogih slučajih neopravičena. Minister pa vendar ne more odobravati dalekosežnih predlogov draginskega odseka ter izjavlja zlasti, da je poddržavljenje rudokopov potom razlastitve že z ozirom na slabe državne finance nemogoča stvar. Češki soc. demokrat dr. Winter, ki je danes govoril za predloge draginskega odseka, se je pokazal temeljito izobraženega strokovnjaka. Njegova izjavljanja so bila preta običajnih fraz in vseskozi zanimiva.

Mnogo poslušalec se je zbralo tudi okoli dvor. svet. Kurande, ki je danes z njemu lastno bistroumostjo nasprotoval antikartelnim predlogom. Končal je z besedami: »Bog odpusti socialnim demokratom, ker vedo kaj delajo, Bog odpusti drugim antikartelistom, saj ne vedo, kaj delajo.«

Debata danes ni bila neinteresantna, toda prave zanimivosti so se odigravale zunaj zbornice. Demisija grofa Khuena, katero je cesar sprejel, je napravila velik vtisk. Jasno je postalo, da je s tem padla tudi brambna reforma, ker je na Ogrskem nemogoče sestaviti kabinet, ki bi se upal opustiti znano resolucijo. To bi pomenjalo izzvati nevaren boj med krono in ogrskim parlamentom.

Brambna reforma je torej padla. Nadomesti naj jo enoletni provizorij z zvišanimi rekrutnim kontingentom, kakor smo že poročali. Povedali smo, da razpoloženje strank temu načrtu nikakor ni ugodno. Vplivalo bo sicer dejstvo, da se bo cesar sam zavzel za tak provizorij, toda navzlic temu ni dvomiti, da bo le spretnemu državniku mogoče pridobiti za tak provizorij večino avstr. parlamenta. Treba bo zato izredne državniške spretnosti, pa tudi izrednih sredstev. Nihče ne dvomi več, da grof Stürgkh za tako nalogo ni sposoben. Le parlamentarno ministrstvo, sloneče na trdni kalciji velikih strank, ki bi se združile na podlagi določenega stvarnega programa v močno parlamentarno večino, se more lotiti te naloge. Ime bivšega min. predsednika barona Becka se je pojavilo takorekoč samo od sebe. In čudno, naenkrat se tudi nemške stranke, dosedaj vedne nasprotnice parlamentarizacije, pečajo s to idejo, ne da bi se že v naprej plašile »slovanske nevarnosti.«

vseh strani izvzemši morsko stran obdajal gozdič oranznih in drugih dreves. Tod je pod streho široke bukve bil postavljen zračni šotor, iz katerega se je videlo na morje. Tu se je Adelina najraje mudila. Veseleč se, da ji ni bilo treba prebivati v temnem gradu, je tu uživala solnčni sijaj in slast razkošnega zraka, ne da bi se utrudila. Montreal ji je izkazal prijazenost, ko jo je peljal semkaj, ker je vedel, da bodo Renzijski vojniki kmalu oblegali njegov grad in ki se je sam v svojem stolpu prav tako dobro počutil, kakor v naravi.

Med tem, ko sta ljubimca počivala v šotoru, so se nekateri njih spremljevalci prekladali po obrežju, drugi pa so v navadnem šotoru v gozdu pripravljali obed. V sanjavo tihoto opoldneva so zveneli glasi lutne, ki jo je ubiral Montreal.

Tedaj je eden poizvedovalcev ves zasopel in razgret prihitel v šotor.

»Kapetan,« je rekel, »ravno kar je zapustil Teračino oddelek tridesetih popolnoma oboroženih sulic, katerim sledi dolga vrsta ščitonoscev in pažev. Na njihovih banderih so grbi Rima in Colonov.«

»Ha,« je vzkliknil Montreal vesel, »taka četa nam je dobrodošla; pošlji ščitonosca semkaj.«

Ščitonosce je prišel. »Zajezdi konja in hiti četi nasproti; srečal jo boš v soteski (ne,

Parlament čuti potrebo samobrambe, čuti dolžnost si obvarovati življenje. Kajti treba je računati tudi z možnostjo, da poskusi grof Stürgkh nasilnim potom, kar bi v dobrem ne dosegel. Sesijsa bi se zaključila in s pomočjo § 14 se tudi dajo napraviti rekruti. Parlament si mora baš v tej važni in težavni situaciji varovati svoj vpliv in ugled. Odstavitev brambne predloge pomenja že itak omalovaževanje avstrijskega državnega zbora, ki naj sedaj z odobritvijo provizorija vleče ogrsko »šajtrgo« iz blata.

Popolnoma pravilno se zato tudi poudarja, da ni umestno opustiti debato o brambni reformi, dokler je vlada oficijalno ne umakne. Vodilni parlamentarni krogi so mnenja, da naj prične v torek ali sredo prvo branje, če tudi je jasno, da mu drugo ne bo nikdar sledilo. Toda baš pri prvem branju bi bilo prilike dovolj osvetliti velepolitično plat celega vprašanja ter poudariti, da se avstrijski državni zbor ne da zapostavljati ter pri vsaki priliki igrati mučno vlogo »nabedi ga treba.«

Ministrski predsednik, ki je danes na koncu seje odgovoril na naročeni interpelaciji posl. Schraffla in Šusteršiča je sicer poudaril, da bo avstrijska vlada najpazljivejše čuvala interese armade, monarhije, Avstrije, toda izkušnja uči, da je najboljša garancija naših pravic močan in neupogljiv parlament. Nima mo še zbornice, ki bi jo krasile te lastnosti, naj bi bila ogrska kriza in nje posledice vsem politikom in strankam najresnejši opomin, da se požurijo ustvariti državni zbor, ki bi bil ravnotežje madžarski politični prepotenci.

V naslednjem podajemo poročilo o današnji seji.

Pri razpravi o kartelih so govorili poslanci Čech. dr. Winter in Kuranda ter minister javnih del Trnka, ki je obširno razpravljal o draginji premoga in o vladnih namerah zoper to draginjo.

Zbornica je potem nadaljevala razpravo o imenovanju sodnikov na Češkem in tu je prišel do besede tudi ljubljanski poslanec.

Dr. Ravnihar

je začel slovensko, poudarjajoč, da hoče tudi v parlamentu varovati pravico slovenskega jezika in je potem nadaljeval nemški, rekoč, da hoče pojasniti pritožbe Slovencev proti

gorostasnostim Hohenburgerjevega sistema v okrožju graškega nadso-dišča. Prizadevanja za raznarodovanje kakega naroda so barbarstvo, ki se ne da opravičiti. V tem oziru pa so razmere na jugu ravno take, kakor na Poznanjskem. Treba je le pogledati na šole: v tem, ko so šole nemškega Schulvereina nabasane s slovenskimi otroci, ni v slovenskih šolah nobenega nemškega otroka. Napram tistim, ki hočejo graditi most od Belta do Adrije se lahko porabijo besede predsednika dr. Sylvestra: Adrijajo njenim mejama. Avstrijski Italijani naj si vzamejo k srcu te nemške aspiracije. Jugoslovani bodo radi segli Italijanom v roke na skupno obrambo proti nemški invaziji. Vlada posega aktivno v boj na korist Nemcev. V graškem višjesodnem okrožju prebiva 975.000 Slovencev poleg 1.200.000 Nemcev. A vsa višja mesta so v nemških rokah. Ni potem čuda, da pri najvišjem sodišču ni iz graškega okrožja nobenega dvornega svetnika slovenske narodnosti in ga tudi nikdar ni bilo. Mladi nemški sodni uradnik ve v naprej, da je sposoben za vsa višja mesta, slovenski kandidat pa ve, da že njegovega vstopa v justično službo ne vidijo radi in da se zgodi vse, kar je mogoče, da ga šikanirajo in preterirajo.

Govornik se je potem bavil z jezikovnimi ukazoma deželnosodnega predsednika v Ljubljani in kritikoval odgovor justičnega ministra na interpelacijo v tej zadevi. Raba nemščine na Kranjskem kot notranji uradni jezik ni bila nikdar in nikjer sankcionirana in je razvada, ki nasprotuje drž. osnovnim zakonom. Utihočati se je hoče via facti. Slovensčina ni na Kranjskem samo deželnonavadni nego tudi sodnonavadni jezik in ni nobene ovire, da bi se ne rabila v notranji službi in v obveščanju med uradi. Ne more se dovolj odločno poudariti, da so se že nad 40 let sodni funkcionarji v obveščanju med seboj tudi v pismenem in službenem še bolj pa v ustnem obveščanju poleg nemščine posluževali tudi slovensčine. Ljubljanski deželnosodni predsednik je predpisaval izključno rabo nemškega jezika kot notranjega uradnega jezika upeljal nekaj, kar prej nikdar ni bilo in proti čemur je odločno protestiral, ker prikrajšuje pravice slovenskega jezika in nasprotuje drž. osnovnim zakonom. Na Kranjskem se postopa po posebnem sistemu, s katerim se dela pravici sila in spričo katerega je ne-

LISTEK.

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

Tretja knjiga.

(Dalje.)

»Vse pravice; spomin na tvoje prvo zarudenje — prvi poljub — žrtve, ki si jih zame storila — tvoja potrpežljiva potovanja — svojo nikdar se pritožujočo ljubezen! Ah, Adelina, iz Provence sva, ne iz Italije; kdaj se je še vitez iz Provence umaknil sovražniku in verolomno zapustil svojo ljubico? A dovolj za danes, draga moja, o domovini in o žalosti. Prišel sem, da te povabim na izlet. Poslal sem slugo, da postavi ob morju šotor — veseliti se hočeva oranževnega cvetja, dokler nama je to še mogoče. Predno poteče prihodnji teden, utegnava dobiti resnejše kratkočasje v tesnejših mejah.«

»Kako, dragi Gautier — pa vendar ne slutiš kake nevarnosti?«

»Ti govoriš, pikapolonica,« je smeje se rekel Montreal, »kakor da bi bila nevarnost za naju kaj tovega; zdi se mi, da bi bila že lahko

spoznala nevarnost kot tisti zrak, ki ga vdihavava.«

»Ah, Gautier, kaj bo to vedno trajalo? Ti si zdaj bogat in slaven — ali še vedno ne moreš opustiti tega tekmovanja?«

»Zdaj še ne, Adelina? Kaj drugega sta bogastvo in slava? Tako sredstvo za moč. In boj, vojskačev ščit, moja zibel — prosim svetnike, naj bo tudi moja mrtvaška postelja! Ti čudni, čarovni ekstremi življenja — iz spalnice v šotor — iz votline v palačo — danes potnuješ pregnanec, jutri kraljem enak — to so bili prvi elementi viteštva mojih prednikov, Normanov. Normandija ne naučila vojskovanja, Provence ljubezni. Poljubi me, ljubljena Adelina in daj, da te služkinje oblečejo. Ne pozabi, draga, svoje lutne, vzbudili bomo odmeve s provenčalskimi pesmimi.«

Ubogljiva Adelina se je rada vdala veselemu razpoloženju svojega gospodarja in kmalu je družba odšla iz grada proti kraju, ki ga je bil Montreal izbral. Pripravljen, da se zgodi kak napad, je dal grad skrbno zastražiti. Poleg poslov je ljubimca spremljalo deset oboroženih vojakov. Montreal je imel na sebi svoj oklop, njegovi vojniki so imeli šljeme in sulice. Onkraj ozke soteske na vnožju gradu se je takrat cesta razširila v širok prostor, ki ga je od

moja nežna dama, nič ne ugovarjaj), pošlji zapovednika in reci mu, da mu pošlji dobri vitez Gautier de Montreal svoj pozdrav in ga prosi naj se na potu čez naše ozemlje nekaj časa kot dobrodošel gost pri nas pomudi; in — stoj — reci mu tudi, da bi se Gautier de Montreal veselil, na čast naši dami zlomiti z njim ali z vsakim vitezom iz njegovega spremstva kako sulico. Požuri se, hiti.«

»Gautier, Gautier« je, čuteč svoj neugodni položaj, zopet začela Adelina, »dragi Gautier, kaj moreš smatrati za čast . . .«

»Molči, nežna lilija! Marsikateri dan ti je minul brez kratkočasje. Želim te prepričati, da si še vedno najlepša dama Italije, da, vsega kristijanstva. Toda ti Italijani so strahopetni vitezi in ne smeš se bati, da bi tvojo ponudbo vsprejeli. Toda — v resnici, dama moja — veselim se zaradi resnejših namenov, da mi je usoda pripeljala na pot rimskega plemiča; ženske ne razumejo takih stvari; vse kar se tiče Rima, je sedaj za nas največje važnosti.«

Ščitonosce se je med tem približeval četi, ki je bila prišla že do sredi soteske. Bila je to imenitna, krasna četa. Če je popolno oboroženje vojakov opravičevalo misel, da so prišli z bojevitimi nameni je dolgo spremstvo neoboroženih sijajno oble-

čenih ščitonoscev pričalo proti temu, sijajni grbi dveh glasnikov pred banderosci so kazali, da ima četa miroljubne namene in da je njeno potovanje sveto. Treba je bilo le en pogled vreči na četo, da je bil najden njen vodnik. V jeklenem, sijajno z zlatimi arabeskami okrašenem oklopu, čez kateri je visel temnozelen z biseri prešit plašč, je jezdil četi na čelu mlad kavalir prikupne zunanjosti. Na glavi je imel širok klub-ruk reda sv. Konstantina, s katerega se je dolgo belo pero pripogibalo na njegove črne kodre.

Ščitonosce se je spoštljivo približal, stopil s konja in sporočil, kar mu je bilo naročeno. Mladi kavalir je odgovoril smehljaje:

»Sporočite gospodu Gautierja de Montreal pozdrav Adriana di Colonne, barona di Castello. Recite mu, da mi slovesni namen mojega sedanjega potovanja skoro ne dovoljuje boriti se proti znameniti sulici tako slavnega viteza. To obžalnem toliko bolj, ker ne morem nobeni dami pripoznati, da je lepša od one, ki ji jaz služim. Upati moram na ugodnejšo priliko. Kar se tiče počitka, pa bom rad nekaj ur gost tako vladnega gostitelja.«

Ščitonosce se je globoko priklonil.

(Dalje prihodnja.)

pristranost in objektivnost vlade farsa in vedoma izrečena neresnica. Germaniziranje se vrši predrzno in vlada sama misli, da mora to početje pospeševati. Nemci so postavili načelo o narodnem posestnem stanju, a kadar se gre za to, da se nemška posest pomnoži s tem, da se Slovincem kaj vzame, tedaj potisnejo to načelo na stran. Okrožje graškega nadsodišča je za justičnega ministra bojišče, na katerem hoče Slovence po navodilu nemških volksratov potlačiti. Nihče ne more trditi, da med slov. sodniki nima nobeden kvalifikacije za najvišje sodišče ali za predsedniško mesto. Mnogo je za to sposobnih slov. sodnikov, a Slovinci so ali pa se priznavajo za Slovence in zato ne pridejo naprej.

Govornik je potem pojasnil postopanje pri namestitvi sodnikov v spodnjih štirih činovnih razredih. Slovinci producirajo toliko dobro kvalificiranih juristov, da bi lahko zasedli vse sodne službe na ozemlju, kjer prebivajo Slovinci. Toda nekaj časa sploh ne sprejemajo slovenskih pravnih praktikantov.

Od Nemcev postavljeno načelo, da naj vsakemu sodijo le sodniki lastne narodnosti, akceptirajo tudi Slovinci, a ne iz političnih, nego iz stvarnih razlogov. V resnici pa preženejo vse slovenske sodnike s Štajerskega na Kranjsko. Na Koroškem ima 100.000 Slovencev sploh le dva slov. sodnika. Na ta sistem ne more biti justični minister ponosen, ker podkopava zaupanje, ki ga naj vživljajo jutični ministri. Ta sistem je razdrl bajko, ki jo razširjajo nemški listi in tudi »N. Fr. Presse«, kakor da bi justični minister tudi pri nemških narodih živil obeno priljubljenost in spoštovanje.

O kaki neodvisnosti sodnikov še govora ni.

Kar se tiče zunanega uradnega jezika na Štajerskem in Koroškem, se dela tam sistematično na iztrebljenje slovenščine. Na Koroškem se celo teoretično zanikuje pravica, rabiti slovenski jezik pri sodišču. Če se gre za prikraševanje pravic slov. zika, se justična uprava ne plaši prezirati ne le naredbe, nego tudi postav.

Očividno se dela vse to po določenem načrtu. Povsod se hoče uveljaviti nadvlada Nemcev. To pa nasprotuje avstrijski državni misli. Vse to, kar zahtevajo Nemci na Češkem zase, morajo tudi Slovinci zase zahtevati in pričakujejo pomoč od slovenskih bratov. (Živahno odobranje.)

Razprava o justičnih razmerah je bila na to pretrgana.

Koncem se je ministriki predsednik pojasnil vprašanje o rezervistih.

Prihodnja seja bo jutri.

Češko-nemška sprava pogajanja.

Dunaj, 7. marca.

Češko-nemška parlamentarna konferenca se je danes popoldne prvič, odkar je šel državni zbor na počitnice, zopet sestala. Poročal je poslanec Pachet o sedanjih situaciji vprašanja in o pogajanjih v nacionalno-politični komisiji ter izjavil, da se mu ne zdi nemogoče, da pride po tej poti do sprave, dasiravno noče za svojo osebo soditi še preoptimistično.

Prava in neprava ljubezen.

(Povest. — Spisal Blaž Pohlin.)
(Konec.)

»Jaz nisem znal izbirati v življenju. Moja zakonska žena Ljudmila ni bila nič boljše od Katarine, pri kateri mi je njena zunanja lepota zaslepila oči. Iskal sem sreče pri eni k t drugi, mislil sem najti tu in tam ljubeče bitje, katerega je vsak moški v gotovem času potreben, ker ljubezen nam je v krvi, prirojena, a goljufan sem bil obojekrat. Nobena ni imela ljubezni do mene, ni pa tudi imela ljubezni do svojih otrok. Obe sta jih smatrali za pezo, za pokoro. Izmed zakonskih so mi vsi pomrli, ostala je le Marijanica, ki je proč od svojih roditeljev užila boljše vzgojo in več ljubezni, kot jo je pa imela do nje lastna krvna mati, ki jo je vrgla od sebe. Le očetovo srce te je ljubilo, Marijanica in če ti nisem preskrbel fine vzgoje in če si morala v mladih letih morda marsikaj pretrpeti, kar bi ti bilo lahko prizanešeno, odpusti; tvojemu očetu je bil vedno tvoj blagor pri srcu in srečo si našla, ko ti je usoda naklonila moža, ki te ljubi, ki te je vreden in ki si tudi ti njega vredna. Tvoj oče ni nikoli užil take sreče!«

Starcu so stopile v oči solze. Padle so na lice Marijanice, ki je objela očeta in pritisnila svoj obraz na njegov. Niso ji šle nikake besede iz ust, občutila so ji v srcu, a oče njen je dobro vedel, da mu njegova hči ne

Namestnik knez Thun je prišel popoldne v parlament in je imel v navzočnosti notranjega ministra barona Heinolda konferenco z referentoma za uravnavo jezikovnega vprašanja pri delnokrajnih oblastih na Češkem, dr. Körnerjem in dr. Rollerjem. Posvetovanje, ki je trajalo tri in pol ure, se danes nadaljuje.

Stavka na Angleškem.

London, 7. marca.

Glasom lista »Daily News« je vsled zmanjšanja prometa na železnih kakih 100.000 železničarjev brez dela. Delavske organizacije plačajo vsakemu organiziranemu delavcu 50 šilingov na teden kot odškodnino.

Iz Glasgowa poročajo, da so tam menja, da je angleška eksekutiva izdelala načrt za novo konferenco, kar se sklepa iz nenadnega odpotovanja delegatov iz škotskih distriktov. Če tudi ni od uradne strani nikakršnega obvestila, se govori vendar, da so bili delegati naprošeni, da naj poročajo o razpoloženju v svojih okrajih ter da bo v kratkem sestavljena cela lista zahtev premogokopnih delavcev.

Vpliv na kontinentu.

Dunaj, 7. marca.

Avstrijska vlada je izdala na vsa državnočezeljska ravateljstva cirkulir, v katerem zahteva največje štedenje s premogom in svetuje, da naj se nabavijo kolikor mogoče velike zaloge, ker je pričakovati tudi v Avstriji izbruh stavke.

Pariz, 7. marca.

Iz Lorienta poročajo, da je poskočila cena premoga vsled stavke na angleški premost, za posledico v frankov za 10 meterskih stotov.

Amsterdam, 7. marca.

Stavka na Angleškem je imela na celem Holandskem, ki je nevezano na angleške premost, za posledico velike zmede. V pristanišču v Rotterdamu je promet ladij zelo otežkočen. V Amsterdamu je ogrožena plinova razsvetljava, ker je le malo premoga na razpolago. Mestna uprava se je obrnila na vestfalske premogokope, ki pa imajo sami le majhna skladišča. Več holandskih tovaren za sladkor je že ustavilo delo.

Italijansko - turška vojna.

Bitka.

Rim, 7. marca. General Raisuli brzojavlja sledeče: Dne 5. marca ob 10. zvečer je napadel sovražnik našo pozicijo pri Merghebu. Boj je trajal do šestih zjutraj. Sovražnik se je moral umakniti in je imel velike izgube. Na naši strani je bil en vojak usmrčen in trije ranjeni.

Izganjanje Italijanov.

Carigrad, 7. marca. Vali iz Bejruta brzojavlja glede izganjanja Italijanov: Sto Italijanov je dne 3. marca, 80 pa dne 4. marca mimo odpotovalo. Ostali bodo v kratkem odpotovali. Pet družin je prošlo, naj se jim da otomansko državljanstvo.

Turško junaštvo.

Rim, 7. marca. Ko je bilo bombardiranje Bejruta najhujše, je poskusil neki Turk s čolnom, na kate-

rem je bila velika množina streljiva, približati se italijanski križarki »Garibaldi«. Na vojni ladji so ga pa zapazili ter ustrelili proti čolnu. Čoln je bil razstreljen, dinamit je pa eksplodiral.

Mirovno posredovanje.

Carigrad, 7. marca. Poluradno se dementirajo vesti, da se je ministriki svet posvetoval o posredovanju velelasti in da so bili ministri pripravljeni sprejeti usluge velelasti na tej podlagi, da se prizna religiozna suvereniteta sultana čez Tripolitanijsko in Cirenejsko in politično suvereniteto čez eno od obeh provinc. Turška vlada ni nikdar mislila na tako rešitev in je pripravljena, z vsemi silami braniti pravice Turčije do obeh provinc.

Štajersko.

Občinske volitve v Celjski okolič. Ker so Slovinci umaknili pritožbo proti volitvam v 1. razredu, ni sedaj za potrditev volitev nobeneovire in je iste, kakor čujemo, namestnija že potrdila. V kratkem se vrši torej prva seja novega občinskega odbora, pri kateri bodo med drugim na dnevnem redu županske volitve.

Iz Zgornjega Dupleka pod Mariborom nam pišejo: Na okrajni cesti od Maribora čez Vurberk proti Ptutu stoji v občini Zg. Duplek brod čez Dravo. Ta brod je od 10. svečana t. l. zaprt na nedoločen čas, baše do sprave med interesenti. Toda sprava je sicer lepa a težko doseči pri ostrih nasprotjih. In naj čaka vse domače in tuje prebivalstvo na zahtevano spravo! Od zvečja broda je gotovo prizadet velik del mariborske okolice in nekoliko tudi Maribor. Skrajni čas je, da se nadomesti v bližini Maribora brod z mostom. Svoj prosji žen nad 20 občin že več let. Pomaga le zdrava ter resna gospodarska skrb. Presimo tedaj g. drž. in dež. poslanec ter vse druge merodajne faktorje, da priskočijo trpečemu občinstvu s stvarnim potegovanjem za zgradbo mostu. Hvala jim bo iz dna srca. (Z zgradbo mostu ne bode pred koncem obstrukcije v štaj. dež. zboru skoraj gotovo ničesar. Op. ur.)

Iz Ormoža. Imamo torej v Ormožu za okrajnega sodnika — slov. renegata dr. Pupacherja. Justično ministrstvo je ignoriralo soglasni sklep 32 občinskih odborov (33 jih je v ormoškem okraju) in okrajnega odbora v Ormožu, da hočejo za naslednika dr. Preskerju Slovence po misljenju. Justično ministrstvo se ni oziralo na posestno stanje in imenovalo po diktatu nemškega »Volksratta« in odvračal dr. Delpina za okrajnega sodnika v Ormožu sicer Slovence po rodu, po misljenju zagrizenega nemčurja. Vsled tega vlada razburjenje med prebivalstvom. Občinski predstojniki nameravajo onemogočiti uradovanje v prenešenem delokrogu. Štajerski slovenski državni poslanci so zopet nekazali, da so proti ministrstvu Sürrekh - Hocherburger brez vsake moči, če gre za Štajersko, seveda. Pomagali si bodo sami. Vsaka sila do vremena.

Drobne novice. Od Sv. Lenarta v Slov. gor. poročajo: V načelništvu trgovsko-obrtno združenje za lenarski okraj so bili z pet izvoljenih slovenskih kandidatih. — Imenitni za zapor. Mariborsko okrožje sodišče zasleduje delavca Ludvika

Kosmača iz Smolnika nad Mariborom zaradi različnih prestopkov s tiralicco. Zgrebška policija je Kosmača tudi prišla, a ušel ji je že drugi dan iz zaporov. — Iz Vitanja poročajo: Mizar Bavnjak je mislil obiskati pri Kužarjevih nekega holanika. Ko je pa šel po stopnicah, je tako nesrečno padel, da si je prebil lobanjo in za malo ur umrl. — Iz Gradca. Graški deželni poslanci sklicujejo za ponedeljek zvečer shod v Kaufmannshaus, na katerem bodo govorili o zadnjih pogajanjih za delazmožnost štaj. dež. zbora, zlasti pa bodo zavračali Wastianova izvajanja na zadnjem mariborskem shodu.

Koroško.

Pokradeni nemški nabiralniki. V Beljaku je pokradel neki neznanec — baše je bil neki 17letni fant v kolesarski obleki — v več gostilnah in hotelih vse nabiralniške raznih nemških družb, kakor »Sidmark«, »Deutsche Volksaufklärung« itd. V nabiralniških je bilo baše precej denarja.

Mesečna deklica. V okolici Beljaka sta zasledovala pred par dnevi po noči dva orožnika lovske tatove. Bila je zelo lepa, mrzla, mesečna noč. V nekem gozdičku sta našla približno 15letno deklico, ki je ležala pod drevesom v sami srajci in mirno spala. Vzdignila sta deklico in po dolgem izkanju našla njen dom. Doma so deklico zdramili in ona ni vedela o vsem tem prav ničesar. Dekle je mesečno in je šlo v spanju v gozd. Kje in kako je prišlo deklo iz hiše je zagotvetka kajti vrata so našli vsa zaklenjena, okna pa so močno omrežena.

Vlak je povozil na progi Beljak-Trg nekega delavca in ga tako raztrgal, da ga ni mogoče poznati. Ni gotovo ali je neznanec ponorečil ali je izvršil samomor.

Nevaren prijatelj. Ivan Rozman, delavec v Celovcu se je seznenil v gostilni z mesarskim pomočnikom Ivanom Kletanom, ki je bil brez službe in stanovanja. Rozman je povabil Kletana, da naj prenoči pri njem. Na poti domov pa je Kletan v samotni predmestni ulici pobil Rozmana na tla in ukradel nezvestnemu uro, verižico in nekaj denarja. Rozmana so odneljali v bolnišnico, Kletan je pobegnil.

Primorsko.

Stavka delavcev v »Stabilimento tecnico« pri Sv. Andreju v Trstu. V »Stabilimento tecnico« pri Sv. Andreju v Trstu se je opazalo že delj časa nevarno gibanje med, sicer jako potrpežljivimi, delavci zaradi pretiravanja in neumestnega šikaniranja delavcev. Posebno se je odlikoval v šikaniranju zagrizen in brezobziren Nemec inženir Ostendorf. Več delavcev je bilo že zaradi njeza po nedolžnem odpuščenih. Ostendorf je hotel vpeljati med delavce še hujšo disciplino kot je pri vojaki. Delavci so večkrat opozorili ravateljstvo na to neumestno ravnanje, vendar se ravateljstvo za njihove prošnje ni brigalo. Prednočnem je inženir Ostendorf na dvorišču tovarne zopet razsajal nad delavci in jih zmerjal z najboljšimi poniževalnimi psovkami, kakršne slišimo kvečjem le še na kakem dvorišču vojašnice, kjer se vadijo novinci. Delavci so nekaj časa poslušali to zmerjanje, končno je

prekipela jeza in navalili so se nanj. Stepli so Ostendorfa, ki je obložen s precej trdimi bunkami, pobegnili. Ko so prišli večeraj zjutraj delavci na delo, so opazili, da manjka nekaj tovarišev. Izvedeli so pozneje, da so bili ti na ovadbo direktorije aretirani. Naenkrat so vstali delavci od svojih miz in strojev in zapustili so delo. Zahtevali so, da izpuste aretirane delavce takoj na svobodo. Podali so se nato v »Stabilimento tecnico« k Sv. Marku, udri so vrata in šli brez dovoljenja na vojno ladjo »Viribus unitis«, kjer so pregovorili večino delavcev, da so tudi zapustili delo. Na to so se podali popolnoma mirni na shod v mestno telovadnico. Po mestu je bilo silno živahno. Ljudje so se zbirali v gručah in izkazovali delavcem simpatije. Policija je alarmirala vse moštvo, kakor v slučaju velikega izpada. Cele čete straž. policajev na konjih in kolesih so obletavale delavce in skrbno gledale, kdaj se bo kdo kaj pregrešil. — V obeh zavodih je zaposlenih okoli 5000 delavcev. — Na shodu so sklenili delavci poslati deputacijo k županu. Popoldne pa je bil napovedan shod na katerem bodo zastopniki poročali o svojem uspehu. — Ob 7. zvečer se je vršil shod, na katerem je bil soglasno sprejet predlog, da gredo delavci danes zopet na delo. Pod kakimi pogoji so delavci ta sklep vsprejeli še ni znano.

Ljubavna tragedija v cirkusu. V Delnicah gostuje sedaj cirkus Sidi. Med drugimi artisti sta tudi dva Nemca, telovadca na trapezu Josip Kramer in Franc Kann. Kramarjeva sestra se je zaljubila v Kanna, Kann pa se je zaljubil mesto v njo v njeno sestro. Zato je sklenila maščevanje. Pri zadnji predstavi v cirkusu je nekoliko odtegnila vrvi, s katero je bil privezan v veliki višini trapez. Ko sta pričela Kramer in Kann na trapezu izvajati telovadne točke, se je trapez nagnil in oba telovadca sta padla z velike višine v areno. Bila sta na mestu mrtva.

Utopljen novorojenček. Pri Barokovljah so potegnili ribiči na suho truplo novorojenčka, fanta, katerega je vrgla bržkotne mati v morje. O materi nimajo še nobene sledi.

Nesreča z električnim tokom. V Stabilimento tecnico v Trstu se je dotaknil delavec Josip Vicoli žice električne napeljave. Električni tok ga je na metu usmrtil.

Novi dreadnought bodo spustili v morje v Trstu v četrtek 21. marca.

Detomor. Na Vegrskem so aretirali 24letno Marijo T., ker je zadušila novorojenčka s kloščičem preje in skrila truplo v listje. Pozneje so aretirali tudi njeno mater in očeta, ker sta na sumu, da sta pri detomoru hčerki pomagala.

Umrli je na Reki pri Cerknem posestnik in gostilničar Andrej Tavš. Bil je daleč na okrog znan pod imenom Skornik in je bil eden izmed najbolj zanesljivih in odločnih mož narodno - napredne stranke. Star je bil 64 let.

Zločini v čenstohovskem samostanu.

Da karakterizujejo obtožene mihe, so prebrali na predlog državnega pravdnika Katramowskega odlomke dnevnika patra Starcewskiego. Izmed teh odlomkov navajamo:

6. maja: Površno sem molil. Strastno sem poljubljal neko ženo.

»Kaj, vi se boste oženili, gospod Matijar, tako ljut sovražnik žensk?«

»Med tisoč ženskami je ena poštena in tisto sem si jaz izbral,« odvrnil je ponosno sollicitator.

»Prav veseli me vaš sklep,« rekel je dr. Sedmič »in želim vam obilo sreče. Seveda bo treba plačo povistati. Pa povejte ime svoje izvoljenke, če jo kaj priznam!«

»Vaša Reza!«

Sedmič je moral spet ostrmeti. »Če bi ne bili tako vesten uradnik, bi nastopil proti,« rekel je šef, »ker mi jemljete dobro kuharico iz hiše, a z ozirom na vašo zanesljivost ter ker ste mi tudi vi svoj čas pri moji ljubezni bili v pomoč, zato vzemite to kot prvi dar za svoj spremenjeni stan!«

Rekši mu je stisnil šop zelenkastih bankovcev v roko, nato pa peljal ženina predstaviti ženi Marijanici.

Predpustom je bila poroka, mirna in tiha, kot se spodobi za starega samca in devico v srpanu. Z zakonom sta bila zadovoljna Matijar in Reza, zlasti pa on, ker se mu ni bilo treba bati, da bi našel v juhi zvitek las ali v sirovih štrkljih nesmažno buciko, tudi ponoči ni imel več mrzle postelje in mrzlih nog. Reza je bila dobra kuharica in skrbna žena, kar oba je tako ugačalo moža, da jo je večkrat prav krepko objel in poljubljal ter kaj se drugega potrebnega sa smeh in kratočas.

tako nenavadnega vprašal kot doslej še nihče, in res je prišla zvečer po uradnih pisarniških urah na hišni ogel.

»Torej res ne nosite križa na prsih?« zastavil ji je sollicitator vprašanje.

»I kaj pa imate s tem križem?« začudila se je.

»Torej če ga res ne nosite, mi povejte, če ste zato, da se vzameva!« Rezi je zaprl sapo, ko je čula te besede.

»Veste, Reza, jaz slabo kosim in slabo spim, zato bi se rad oženil,« pojasnjeval je Matijar, »red bi imel rad, drugega nič; zaslužim pa tudi toliko, da bo za oba dosti.«

Reza ni mogla precej reči, da zato si je izgovorila čas za pomislek. V dveh dneh mu bo povedala natančno kaj in kako.

In res, čez dva dni je Matijar zvedel, da ga Reza, spranska devica, vzame v cerkveno potrjen zakon. Pristavila pa takoj, da pedit dolgrga križa še ni nikoli nescila na prsih in da ga tudi nikoli ne bo, pa če se takoj vse razdere.

Matijar je od veselja kar poskočil od tal in skoraj da ni Reze objel. Ko je ob novem letu dr. Sedmič izplačeval svojim uradnikom mesečno plačo ter istotoliko novoletno nagrado, rekel je Matijar, ki je bil zadnji pri izplačevanju:

»Gospod šef, jaz se oženim!«

Sedmič je padel denar iz roke in skoraj da se mu ni zvrtilo v glavi.

vredno smodnika, ki bi ga zanje postrelil.

Tiste čase pa, ko se je pri Sedmičevih nastanil vpokojeni Funtek, se je storil v Matijarju silen preobrat. V gostilni, kjer je kosil in večerjal, je dobil zvitek las v juhi ter nesnažno buciko v sirovih štrkljih, njegova soba ni bila nikdar dosti zakurjena in če je bila ta gorka, je bila postelja mrzla. V noge je zeblo Matijarja vso noč kot doslej še nikoli ne. Zvečer ga je pa prevzemal dolgčas, ko je sedel pri običajnih štirih do šestih četrtinah rebule — z eno besedo: Matijar je začutil v sebi prav resne spomine, da mora spremeniti svoj stan na kakršenkoli način.

Pri Sedmičevih so imeli kuharico, ki ji je bilo ime Reza. Ni bila napačna ženska to, ne po postavi in ne po govorjenju in kolikorokrat je imel Matijar kaj opraviti v doktorjevem stanovanju, vselej sta izpregovorila z Rezo par besedi. Matijar je po daljšem opazovanju dognal, da mora Reza biti tiste ena, ki ji je pri vsakem tisočju žensk zaupati v besedah in dejanju in ko si je bil v tem oziru na jasnem in so se mu prigledale gori omenjene neprilike v gostilni in doma v postelji, vprašal je nekega dne kuharice:

»Slišite, Reza, ali nosite ped dolg križ na prsih?«

»Čemu mi bote odvrnila je.

»Dobro. Če pridete zvečer na ogel hiše, vam bom nekaj povedal.«

Rezo je zanimalo, kaj ji ima povedati ta čudni človek, ki jo je kaj

Narodna obramba.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Savo, Javornik in Korosko Belo ima dne 17. marca ob 9. dopoldne v dvorani pri »Jelenu« na Savi svoj redni letni občni zbor.

Društvena naznanila.

Za knjižnico gospodarskega naprednega društva za šentjakovski okraj je daroval deželni odbornik g. dr. Karel Triller 20 K. Višji poštni oficijal gosp. Alojzij Vernik je podaril 150 snopičev Slovenske knjižnice, po nekaj knjig so pa dali gg. Anton Ambrožič, Karel Fatur, Viktor Fatur, Ivan Jenko, Albin Pečar, Milan Strekar, Ferdinand Trampuž. Odbor se požrtvovalnosti teh darovateljev najiskreneje zahvaljuje in upa, da jim sledi še več tako vnetih rodoljubov za ljudsko knjižništvo, od katerega razviti je odvisna vedno izobrazba in omika prebivalstva. Čim več dobrih knjig dobi ljudstvo v roke, tem večji napredek bomo imeli zaznamovati.

Plakati za praški vsesokolski zlet razpošlje Slovenska Sokolska zveza svojim društvom takoj, ko jih prejme iz Prage in se v tej zadevi ni potreba na nikogar obračati.

Slovenski football-klub »Ilirija« v Ljubljani ima svoj občni zbor dne 23. marca ob 8. zvečer pri Mraku na Rimski cesti.

Društvo jugoslovanskih železničnih uradnikov opozarja tem potom vse svoje člane, da se vrši III. društveni občni zbor v nedeljo, dne 10. marca t. l. v Trstu ob 2¹/₂ uri dopoldne in sicer v veliki dvorani »Slovenske Citalnice« (glavni vhod Narodnega doma). Razen običajnih so na dnevnem redu druge važne točke, n. pr.: sprememba društvenih pravil in poslovnika, povišanje članarine, ustanovitev podpornega sklada, itd. Z ozirom na važnost dnevnega reda prikaže osrednji odbor najcennejšo udeležbo toliko od strani tržaških, kolikor od strani zunanjih tovarišev članov. Cilj vseh tovarišev članov dne 10. t. m. bodi tedaj: občni zbor v Trstu, Narodni dom! — Osrednji odbor D. J. U.

»Sokol« na Vrhniki priredi v dvorani narodne čitalnice prvič uprizorjeno gledališko predstavo »Zvesta Manca«, dramo s petjem v 4 dejanjih, spisal Iv. Fischer. Igra je posneta iz življenja ameriških Slovencev in vzbuja splošno zanimanje. Pred igro Volarič: »Oj rožmarin...«, tenorsolo poje br. Mirko Korencan, spremljevan na klavirju. Začetek točno ob pol 8. zvečer. Ker je imelo društvo za nabavo novih kulis ogromnih stroškov, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Prosveta.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Jutri, v soboto se poje zopet prvič po 8 letih velika Milčkerjeva opereta »Dijak prosjak« v novi opremi in režiji z gospo pl. Föderperspogovo, z gđ. Thalerjevo, g. Iličičem, g. Horskim in g. Povhetom v glavnih vlogah. Predstava se vrši za neparabonamente. — V nedeljo popoldne ob 3. se uprizori prvič veleznimiva komedija »Mala harfenistka«, angleški spisal Moughton Hoffe z gđ. Wintrovo, go. Šetrljovo, g. Nučičem, g. Danilom in g. Verovškom v glavnih vlogah; zvečer ob pol 8. se poje izven abonementa za lože par opere »Dijak prosjak«.

Jesenice. Preteklo nedeljo smo videli na našem odru V. Huguvo dramo Lukrecija Borgia. Čudno se nam je zdelo, ko smo čuli, da se ta drama vpripori na našem odru, zakaj delo, ki zahteva tolike sile v igralskem kot v sceneričnem oziru sodi pač le na večje odre. Igra je težka in mora biti korektno igrana, če hoče priti do veljave. Priznati moramo, da so igralci storili vse kar so mogli, (če abstrahiramo tu in tam pretiho govorjenje), vloge so bile kar najtočnejše nastudirane, pri čemur v bodoče vstrajajo posebno starejši igralci, ki imajo navadno glavne partije. Zato ne bomo omenjali posameznih igralcev, ker gre splošna hvala vsem. K uspehu je tudi mnogo pripomoglo slavno ravnateljstvo slovenskega gledališča v Ljubljani, ki je poslalo res krasno garderobo. Ob koncu naj »pregovorimo« le par besedi o sceneriji. Nove kulise, ki jih je napravila slikarska tvrdka Urban na Jesenicah, so mojstersko izvršene, treba bi le bilo, da si društvo napravi še kak salon za historične igre. Konstatirati moramo pa, da imajo nekateri ljudje še vedno več smisla za vsako neumnost, kot za gledališče.

Umetnost.

Za oratorijske koncerte »Glasbene Matice«, v katerih se bo prikratk izvajal izvirni Sattnerjev oratorij

»Vnebovstaje Marije Device«, se po pravici kaže veliko zanimanje ne le v Ljubljani, ampak po vseh slovenskih krajih. Vstopnice si naročajo v velikem številu ljubljanci, pa tudi posetniki iz Zagreba, Trsta, Gorice, Maribora in iz drugih slovenskih mest in trgov, kakor tudi z dežele, in sicer že sedaj za vse tri koncerte v trafiki gđ. Jerice Dolenceve v Prešernovi ulici.

Koncert »Glasbene Matice«. Za prvi oratorijski koncert »Glasbene Matice« dne 13. marca se dobivajo vstopnice v parterju le še po 3 K in nekaj na balkonu po 5 K. Drugi se deži so razprodani. Obiskovalcem koncertov z dežele priporočamo, da si pravočasno preskrbe vstopnice za drugi, odnosno tretji koncert v dneh 14. in 17. marca, ker se kaže izvanredno zanimanje za koncerte.

Književnost.

— »Slovenski Sokol«. Prva številka tega lista je izšla s to-le vsebino: 1. Bratje Sokoli! Bratje Slovani! 2. Iz statistike Slovenske sokolske zveze za l. 1911. 3. Vaje za tekmo na vsesokolskem zletu l. 1912. 4. Iz slovenskega Sokolstva. 5. Vestnik slovenskega Sokolstva. 6. Književnost.

Gospodarstvo.

— Enodnevne cepilni tečaj za vinogradnike priredi c. kr. vinarski nadzornik g. B. Skalický začetkom meseca aprila pri državnih trtnici v Bršlinu pri Novem mestu.

— Seja I. stalnega oddelka obrtnega sveta. V trgovskem ministristvu se vrši v sredo 13. event. tudi še 14. t. m. ob 10. dopoldne seja I. stalnega oddelka obrtnega sveta s sledečim dnevnim redom: 1. Poročila o načrtu avstrijskega kazenskega zakonika; 2. poročilo o načrtu ministerijalne navedbe glede izdelovanja in rabe acetilena in prodaje karbida; 3. poročilo o dopolnitvi trgovskega zakonika, z določili o jamstvu onega, ki prevzame kako trgovino napram upnikom; 4. poročilo o načrtu ministerijske navedbe glede predpisa vsposobljenostnega izkaza za nekatere kategorije gostilničarjev v nekaterih mestnih okoliših. Seje se udeležita gg. Leopold Fürsager iz Radovljice kot zastopnik trgovske in obrtniške zbornice in Engelbert Franchetti kot zastopnik Deželne zveze obrtnih združenj.

Uredništvo.

G. M. v O. Resnici na ljubo Vam potrjujemo, da nam v zadevi slavinskih volitev niti preje, niti pozneje niste poslali nobenega telegrama. Dne 6. marca: Ivan Keber, sin tovarniškega delavca, pol leta, Streliška ulica 15.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 5. marca: Vladimir Štefančič, delavčev sin, 7 mesecev, Poljanska cesta 41. — Karel Berghauser, sin magistratnega sluga, 10 tednov, Krakovski nasip 10.

Borzna poročila.

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni tisk dnevne borze 8. marca 1912

Metodni popis.	Obseg	Stavba
4% mejna renta	89.60	8.80
4% avstr. mejna renta	91.55	92.7
4% avstr. kronska renta	81.61	8.80
4% avstr. kronska renta	89.25	89.45
4% kronska deželna posojila	92.25	93.25
4% k. o. čelne dežel. banke	92.25	93.25

Stavba.	Obseg	Stavba
Stavba iz l. 1910	433.50	445.50
Stavba iz l. 1911	609.10	621.10
Stavba iz l. 1912	296.50	308.50
Stavba iz l. 1913	298.25	310.25
Stavba iz l. 1914	267.75	279.75
Stavba iz l. 1915	250.75	256.75
Stavba iz l. 1916	503.10	515.10
Stavba iz l. 1917	76.80	82.80
Stavba iz l. 1918	66.35	72.35
Stavba iz l. 1919	43.75	49.75
Stavba iz l. 1920	4.60	38.60
Stavba iz l. 1921	245.75	248.75

Stavba.	Obseg	Stavba
Ljubljanske kreditne banke	173.10	475.10
Avstr. kreditnega zavoda	653.50	654.50
Dunajske banke družbe	147.75	148.75
Avstr. kreditne	107.40	108.40
Avstr. kreditne	244.20	245.20
Avstr. kreditne	93.75	94.75
Avstr. kreditne	396.10	400.10
Avstr. kreditne	294.10	295.10

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 8. marca 1912.

Termin.	Obseg	Stavba
Pšenica za april 1912	50 kg	11.78
Rž za april 1912	50 kg	10.26
Oves za april 1912	50 kg	9.97
Koruzna za maj 1912	50 kg	8.51
Koruzna za julij 1912	50 kg	8.72
Koruzna za avgust 1912	50 kg	8.37

Metereološko poročilo.

Vilina od morja 300.3 Srednji zračni tlak 767.6 mm

marc	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v C	Vetrovi	Nebo
7.	2. pop.	732.2	7.0	sl. živz.	oblačn.
8.	9. zv.	731.7	5.7	sl. szah.	dež.
8.	7. zv.	730.9	4.3	sr. svzh.	»

Srednja večerajšnja temperatura 4.7° norm. 2.2° Padavina v 24 urah 5.6 mm.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

Trdnje.

hiša

prilagodna za vsako obrt, ali se daje v najem ali na račun gostilniški prostori.

Več pove zaloga menjaške pive, Ljubljana, Metelkova ulica št. 12.

Stolarna v Sodražici sprejme v službo 2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

2 izurjenca in trezna 786

Stanovanje

z eno sobo, kuhinjo s pritlikinami in delom vrta

se odda takoj ali za maj

na Dolenjski cesti 50.

1.50 se treznega in marljivoga

uslužbenca

za vsa dela.

Prednost ima kak mlajši penzionist

Vpraša se v kinematografu »Ideal«

Manjša hiša

v predmestju Ljubljane, z velikim sadnim vrtom in prostori za specerijsko trgovino, se pod zelo ugodnimi pogoji

proda.

Pojasnili v postoj

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.

Peier Matelka, Ljubljana, Škofja ul. 10, Tel. 135.